

स्वबोधः (Self-Esteem)

यज्ञदत्त शुक्ला

शोधच्छात्रः, शिक्षाशास्त्र विभागः

राष्ट्रीय संस्कृत संस्थान मानित विश्वविद्यालयः

लखनऊ परिसर लखनऊ ।

आत्मसम्मानम् अस्माकं आत्म' इत्यस्य महत्वपूर्णपक्षः वर्तते। व्यक्तिनां रूपे वयंसर्वदास्वमूल्यानां एवंस्वयोग्यतायाः विषये निर्णयम् आकलनञ्च कुर्मः। व्यक्तिनां स्वविषये मूल्यनिर्णयः एव आत्मसम्मानम् इत्युच्यते। मनोविज्ञानेषु आत्मसम्मान शब्दस्य प्रयोगः कस्यचिद् व्यक्तेः सम्पूर्ण-भावनात्मककृते जायते। अस्मिन् योग्यतायाः गर्वस्य गुणानां भावनाः सम्मिलिताः वर्तन्ते। इदं स्वस्य भावानात्मकः अंशवर्तते यः यत् मानवव्यक्तित्वस्य वास्तविकं स्वरूपं दर्शयति। इदं स्वस्य निर्णयः वर्तते। एवंस्वप्रति एकं दृष्टिकोणं वर्तते। वस्तुतः इदं एकः वास्तविकः विचारवर्तते यः वयं स्वविषये उपस्थापयमः आत्मसम्मानं अस्माकं शारीरिकभावनात्मक आध्यात्मिकरूपेण स्वसंरक्षणप्रक्रियया प्रभावितः वर्तते। स्वस्थिरप्रवृत्तिनां रूपे स्व प्रति धारणा निर्माणक्षमता विभिन्नानां आत्म मूल्यानं संयुज्य स्वविषये एकां सामान्यमनोवैज्ञानिकीं प्रतिमां निर्मातुम् अवसरं प्रददाति। एवं आत्मसम्मानास्य समग्रभावनायाः रूपे वयं जानीमः।

स्वबोधः एवञ्च आत्मसम्मानम् आत्मिकप्रगतेः प्रथमं सोपानम् उच्यते। अस्य निमित्तं प्रत्यक्षक्रियमाणेषु कृत्येषु 'सोडूहं' / इति साधनायै उच्चस्तरीयमहत्त्वं प्रदीयते।

स्वबोधः इदं बोधयति यत् अहम् कोऽस्मि? मम् स्वरूपं किम् अस्ति? स्वबोधस्य शाब्दिकः अर्थभवति स्वस्य सानम्। प्रत्येकस्मै व्यक्तये सामाजिकमूल्याषु सर्वाधिकरोचकवस्तु ऋतदेव वर्तते। सः

स्वस्मिन्नेव अवधानं केन्द्रितं कृत्वा स्वविचारणाम् उद्देश्यानां स्वरूचिणां भावनानां तथा अभिवृत्तिनां मूल्यांकनं कृत्वा स्वस्वरूपं निर्माति। तथा स्वस्य एतादृशं स्वरूपं स्वबोधः आत्मसम्मानं भवति। आत्मसम्मानं एकेन प्रकारेण व्यक्तिद्वारा स्वस्थप्रत्यक्षपरकं अवबोधनं स्वमूल्यांकनं वर्तते।

कॉपरस्मिथ (1967) महोदयः आत्मसम्मानं स्वविषये पारस्परिकरूपेण क्रियमाणानां मूल्यांकनानां रूपे परिभाषितं अकरोत् यत् स्वीकृतसम्बन्धिनः अस्वीकृतसम्बन्धिनः अभिवृत्तिप्रकटयति। अस्यानुसारम् इदं एकः आत्मनिष्ठः अनुभवः वर्तते यं व्यक्तिः स्ववाचिकप्रतिवेदनेन अथवा बाह्यभक्तिपरकव्यवहारेण च प्रेरयति।

Self esteem as the evaluation which the individual makes and customarily maintains with regard to himself. It expresses on attitude of approval and

disapproval....It is a subjective experience which the individual conveys to others by verbal reports or other covert-expressing behaviour.

Lindgren , 1973 महोदयानुसरम्स्वस्मै यदामूल्यंप्रददामितद् आत्मसम्मानंअथ च स्वबोधः एव "The amount of value we ascribe the self is over self esteem lindgren. 1973"

वयं स्वं यावत् महत्त्वंददामः अस्माकम् आत्मसम्मानंतदनुगुणंभवति ।स्वस्यअन्यपक्षवत् इदंअन्य व्यक्तिद्वाराऽपिज्ञातुं शक्नुमः। एवंअनेनइदंप्रतिबिम्बितंभवति यत् अन्यः व्यक्तिः अस्माकंविषयेकिम् चिन्तयति । एवंअन्येषांव्यवहारेणअपिअस्य प्रकाशनंभवति । कस्मिश्चित्व्यक्तौआत्मसम्मानंतंप्रतिअन्येषुआत्मसम्मानेषुपारस्परिकीअन्तक्रियाभवति ।

व्यक्तीनांजीवनेकाश्चित् एतादृशी-परिस्थितयः पतन्ति यस्यां सः स्वविधेयात्मकंमूल्यांकनंकरोति ।अथ च सः स्वयोग्यतायाः प्रत्यक्षंकरोति ।स्वस्य एतादृशंमूल्यांकनंमनोवैज्ञानिकैः आत्मसम्मानम्उक्तम् ।

अस्माभिः स्वं यावत् महत्त्वंदीयतेअस्माकम् आत्मसम्मानंतावत् मागापर्यन्तंभवति ।स्वस्य अन्यपक्षवत् अन्यव्यक्तिभिः ज्ञातुं शक्यते एवंअनेनइद्रप्रतिबिम्बितंभवति यत् अन्येव्यक्तयः अस्याकंविषयेकिंचिन्यन्ति एवन्चव्यक्तिरूपेअस्माकंकियत् अस्तित्वंवर्तते ।कस्यचित् व्यक्तेः आत्मसम्मानंतस्य व्यवहारेषुव्याप्तुंभवितुम् अर्हति एवंअन्येषांव्यवहारमाध्यमेनापिव्यवहारप्रकाशनंभवितुमर्हति ।कस्मिश्चित् व्यक्तौआत्मसम्मानम् एतत् प्रतिअन्येषुव्यक्तिषुआत्मसम्मानंअन्नयोः पारस्परिकीअन्तः क्रियाजायते । व्यक्तिनांजीवनेकाश्चित् एतादृशः परिस्थितयः समागच्छन्ति यासु सः स्वविधेयात्मकं मूल्याङ्कनं करोतिअथ च सः आत्मनिसद्गुणान् दुर्गुणान् च आरोपयति ।स्वस्य एतादृशः मूल्याङ्कनानि मनोवैज्ञानिकैः आत्मसम्मानम् इत्युच्यते ।

मनोवैज्ञानिकाः आत्मसम्मानंस्थायीव्यक्तिगतप्रवृत्तिं एवन्च वातावरणीयघटनाभिः नियन्त्रितस्य स्वमूल्याङ्कनस्य दशां च मन्वते ।

प्रथमदृष्टिकोणेनआत्मसम्मानं एकं परिमाणयोग्यंवर्ततेयेनव्यक्तौविभेदनंकर्तुं शक्यतेतथा च तस्य व्यवहारस्य भविष्यवाणी कर्तुम् अपि शक्यते । द्वितीयदृष्टिकोणेन आत्मसम्मानस्य प्रवृत्तौअस्थिरता दृश्यते ।मनोवैज्ञानिकाः एतत् परिवर्तनीयदशायाः रूपेणमन्वते ।

बैंचमैन एण्ड ओमाले 1977, मिचलेट 1988 आत्मसम्मानम् एकं व्यक्तित्वं शीलगुणंवर्तते यत् प्रतिपरिस्थितिषु एकेनस्थायीगुणरूपेणविद्यते । एतदेवनास्तिवर्षपर्यन्तम् अस्य प्रकृतौपरिवर्तनं न जायते । यस्मात् विधेयात्मकनिषेधात्मकभावनायाः अभिव्यक्तिः तुवर्तते एव एषुविषयेषुअपिदृष्टिः पतति यत् व्यक्तिः कियत् पर्यन्तंमहत्त्वपूर्णं योग्यंसुयोग्यं च मनुते ।

जैकसन एण्ड पौमेन 1980 आत्मसम्मानम् स्वमूल्याङ्कनस्य परिवर्तनीय दशायाः रूपेणस्वीकियन्ते । यस्य नियन्त्रणं वातावरणीय घटनायाः माध्यमेनजायते ।मनोवैज्ञानिकाः आत्मसम्मानंप्रतिकालंपरिवर्तनशीलंमन्वते ।परिवर्तनदशायाः सन्दर्भआत्मसम्मानंनतुस्थिरंअपितुपरिवर्तनशीलंगुणंवर्तते ।

स्वबोधस्य प्रकृतिः

स्वबोधः मानवव्यक्तित्वस्य अध्ययनस्य एकः केन्द्रियविषयः वर्तते। अयं अनुमादेनस्य अनानुमुरोस्य च मनोवृत्तिप्रकटयति। अयं एकः आत्मनिष्ठः अनुभवः वर्तते। यं व्यक्तिः स्वमौखिकप्रतिवेदनैः अथवा अन्यबाह्य अभिव्यक्तियुक्तव्यवहारैः प्रकटयति।

1. रोजनेबर्गमहोदयः इमं परिभषयन् 'इमं एकं सम्पूर्णात्मकं विधेयात्मकं निषेधात्मकं च आत्ममूल्याङ्कनं स्वीकृतवान्।'
2. डिमोमहोदयोऽपि आत्मसम्मानं विधेयात्मकः निषेधात्मकश्च मूल्याङ्कनरूपेण प्रकाशीत्।

संचारवादिदृष्टिकोणेन आत्मसम्मानं एकं व्यक्तित्व शीलगुणं वर्तते यत् एक परिस्थतेः अपर परिस्थितौ स्वस्थिरतां प्रकटयति। अनेन व्यक्तौ विधेयात्मकः अथ च निषेधात्मकः भावः उत्पद्यते। यत् संकेतयति यत् व्यक्तिः कियत् सीमापर्यन्तं स्वयोग्यं महत्त्वपूर्णं एवं उत्पादकं च बोधयति। स्वबोधे उत्तमक्षमतां प्राप्तुं इच्छा, आत्मविश्वासः व्यक्तित्ववर्धनस्य उपयुक्तता उपलब्धिः स्वतंत्रता इत्यादिनां भावनासम्मिलिता वर्तते। व्यक्तिः स्वयंस्मिन् रूपे मूल्याङ्कयति तेन तस्य स्वबोधः संकेतितः भवति। व्यक्तौ स्वबोधस्य विकासः सामाजिकअन्तक्रियायाः परिणामस्वरूपविकसितः भवति। बालकाः स्वसामाजिकपरिवेशेन विधेयात्मकनिषेधात्मकयोः आत्मसम्मान-मनोवृत्तेः अधिगमितं कुर्वन्ति। विधेयात्मके आत्मसम्माने व्यक्तौ आत्मविश्वासं सुयोग्यतां आलोचनान्च स्वीकर्तुं शक्तिं लभते। उच्चावश्यकता उपलब्धिः उपयुक्तव्यक्तित्वस्य विकासः योग्यतां अधिकसर्जनशीलता एवं शैक्षिकोपलब्धिः एतादृशः मनोवैज्ञानिकगुणानां विकासः जायते। परन्तु एभिः पृथकनिषेधात्मकैः स्वबोधैः व्यक्तौ उपयुक्तता अपराधभावः, लज्जा, सामाजिकः अवरोधः अवसादः एवं अन्तवैय विषेषु सम्बन्धेषु असंवेदनशीलतास्व असन्तुष्टितः एतादृशाः भावनाः विकसन्ति। आत्मसम्मानं व्यक्तेः व्यक्तित्वम् अथवा अन्यक्षमताः प्रप्यक्षाप्रत्यक्ष रूपेण प्रभावयति। अयं प्रभावः व्यक्तेः व्यवहारस्य अभिव्यक्तौ सहायकावरोधाभ्यां उभाभ्यां वर्तते।